A°. 1921. N°. 69.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING *van den 12den November 1921, No. 1211, bepalende de opneming in het Publicatieblad van het Koninklijk besluit van den 6den September 1921* (Staatsblad *No. 1049*), *houdende de bekendmaking in het* Staatsblad *van het te* Genève *geteekend Protocol, opgemaakt overeenkomstig het besluit van de Vergadering van den Volkenbond van 13 December 1920, betreffende het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missive van den Minister van Koloniën van 11 October 1921, 1ste en 10de Afdeeling, N°. 80,441, waarbij ter bekendmaking is ontvangen het Koninklijk besluit van den 6den September 1921 (*Staatsblad* N°. 1049), houdende de bekendmaking in het *Staatsblad* van het te *Genève* geteekend Protocol, opgemaakt overeenkomstig het besluit van de Vergadering van den Volkenbond van 13 December 1920, betreffende het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie;

Heeft goedgevonden te bepalen:

dat voormeld Koninklijk besluit van 6 September 1921, nevens afschrift dezer beschikking in het *Publicatieblad* zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

BRANTJES.

Uitgegeven den 26n. November 1921.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
HAAYEN.

BESLUIT *van den 6den September 1921, houdende de bekendmaking in het* Staatsblad *van het te* Genève *geteekend Protocol, opgemaakt overeenkomstig het besluit van de Vergadering van den Volkenbond van 13 December 1920, betreffende het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien het te *Genève* namens *Nederland* en andere Staten, leden van den Volkenbond, geteekend Protocol, opgemaakt overeenkomstig het besluit der Vergadering van den Volkenbond van 13 December 1920 en betreffende het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie, van welk Protocol en Statuut een afdruk in Franschen en Engelschen tekst en eene Nederlandsche vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende dat bedoeld Protocol, goedgekeurd bij de wet van 30 Juni 1921 (*Staatsblad* n°. 826) door Ons is bekrachtigd en dat Onze akte van bekrachtiging den 6den Augustus 1921 in de archieven van het Secretariaat van den Volkenbond is nedergelegd;

Overwegende dat daarbij de verklaring is afgelegd, bedoeld in artikel 2 der bovengenoemde wet, van welke verklaring de Fransche tekst en eene Nederlandsche vertaling mede hierbij zijn gevoegd;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van 30 Augustus 1921, n°. 16605, Directie van het Protocol;

Hebben goedgevonden en verstaan:

voorzegd Protocol en Statuut met de bovenbedoelde ver-

klaring te doen bekend maken door de plaatsing van dit besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn belast, ieder voor zooveel hem betreft, met de uitvoering van hetgeen ten deze wordt vereischt.

Het Loo, den 6den September 1921.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN KARNEBEEK.

Uitgegeven den *een en twintigsten* September 1921.

De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

PROTOCOLE DE SIGNATURE.

Les Membres de la Société des Nations, représentés par les soussignés dûment autorisés, déclarent reconnaître le Statut ci-joint de la Cour Permanente de Justice Internationale de la Société des Nations,approuvé par le vote unanime de l'Assemblée de la Société, en date, à Genève, du 13 décembre 1920.

En conséquence, ils déclarent accepter la juridiction de la Cour dans les termes et conditions prévus dans le Statut ci-dessus visé.

Le présent Protocole, dressé conformément à la décision de l'Assemblée de la Société des Nations du 13 décembre 1920, sera ratifié. Chaque Puissance adressera sa ratification au Secrétariat Général de la Société des Nations, par les soins duquel il en sera donné avis à toutes les autres Puissances signataires. Les ratifications resteront déposées dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations.

Le présent Protocole restera ouvert à la signature des Etats visés à l'Annexe du Pacte de la Société.

Le Statut de la Cour entrera en vigueur ainsi qu'il est prévu par ladite décision.

Fait à Genève, en un seul exemplaire, dont les textes français et anglais feront foi.

Le 16 décembre 1920.

Pour le Portugal, For Portugal,
(s.) ALFONSO COSTA.

Pour la Grèce, For Greece,
(s.) POLITIS.

Pour le Paraguay, For Paraguay,
(s.) H. VELASQUEZ.

Pour l'Uruguay, For Uruguay,
(s.) J. C. BLANCO.
(s.) B. FERNANDEZ Y MEDINA.

PROTOCOL OF SIGNATURE.

The Members of the League of Nations, through the undersigned duly authorised, declare their acceptance of the adjoined Statute of the Permanent Court of International Justice, which was approved by a unanimous vote of the Assembly of the League on the 13th December 1920, at Geneva.

Consequently, they hereby declare that they accept the jurisdiction of the Court in accordance with the terms and subject to the conditions of the above-mentioned Statute.

The present Protocol, which has been drawn up in accordance with the decision taken by the Assembly of the League of Nations on the 13th December 1920, is subject to ratification. Each Power shall send its ratification to the Secretary-General of the League of Nations; the latter shall take the necessary steps to notify such ratification to the other signatory Powers. The ratification shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations.

The said Protocol shall remain open for signature by the Members of the League of Nations and by the States mentioned in the Annex to the Covenant of the League.

The Statute of the Court shall come into force as provided in the above-mentioned decision.

Executed at Geneva, in a single copy, the French and English texts of which shall both be authentic.

16th December 1920.

Pour le Siam, For Siam,
(s.) Charoon.

Pour la Suède, For Sweden,
(s.) Hj. Branting.

Pour la Suisse, For Switzerland,
(s.) Motta.

Pour le Salvador, For Salvador,
(s.) J. Gustavo Guerrero.
(s.) Arturo R. Avila.

Pour l'Afrique du Sud, For South Africa,
Signed subject to the approval of the Govt. of the Union of South Africa,
(s.) R. A. Blankenberg.

Pour la Chine, For China,
(s.) V. K. Wellington Koo.
(s.) M. F. Tang.

Pour la Pologne, For Poland,
(s.) J. J. Paderewski.

Pour le Brésil, For Brazil,
(s.) Rodrigo Octavio.
(s.) Gastao da Cunha.
(s.) Raul Fernandes.

Pour Cuba, For Cuba,
(s.) Aristides de Agüero.
(s.) Raphael Martinez Ortiz.
(s.) Ezequiel Garcia.

Pour la Colombie, For Columbia,
(s.) Francisco Jose Urrutia.
(s.) A. J. Restrepo.

Pour le Japon, For Japan,
(s.) Hayashi.

Pour la Nouvelle Zélande, For New-Zealand,
(s.) J. Allen.

Pour la Norvège, For Norway,
(s.) F. Hagerup.

Pour le Danemark, For Denmark,
(s.) HERLUF ZAHLE.

Pour les Pays-Bas, For the Netherlands,
(s.) J. LOUDON.

Pour l'Inde, For India,
(s.) W. MEYER.

Pour l'Italie, For Italy,
(s.) CARLO SCHANZER.

Pour la France, For France,
(s.) LEON BOURGEOIS.

Pour l'Empire Britannique, For the British Empire,
(s.) ARTHUR JAMES BALFOUR.

Pour le Panama, For Panama,
(s.) HARMODIO ARIAS.

Pour Costa Rica, For Costa Rica,
(s.) MANUEL M. DE PERALTA.

Pour le Venezuela, For Venezuela,
(s.) MANUEL DIAZ RODRIGUEZ.
(s.) SANTIAGO KEY-AYALA.
(s.) DIOGENES ESCALANTE.

Pour le Luxembourg, For Luxemburg,
(s.) LEFORT.

STATUT DE LA COUR PERMANENTE DE JUSTICE INTERNATIONALE VISÉ PAR L'ARTICLE 14 DU PACTE DE LA SOCIÉTÉ DES NATIONS.

Article premier.

Indépendamment de la Cour d'Arbitrage, organisée par les Conventions de La Haye de 1899 et 1907, et des Tribunaux spéciaux d'Arbitres, auxquels les Etats demeurent toujours libres de confier la solution de leurs différends, il est institué, conformément à l'article 14 du Pacte de la Société des Nations, une Cour Permanente de Justice Internationale.

CHAPITRE PREMIER.

Organisation de la Cour.

Article 2.

La Cour Permanente de Justice Internationale est un corps de magistrats indépendants, élus, sans égard à leur nationalité, parmi les personnes jouissant de la plus haute considération morale, et qui réunissent les conditions requises pour l'exercice, dans leurs pays respectifs, des plus hautes fonctions judiciaires, ou qui sont des jurisconsultes possédant une compétence notoire en matière de droit international.

Article 3.

La Cour se compose de quinze membres: onze juges titulaires et quatre juges suppléants. Le nombre des juges titulaires et des juges suppléants peut être éventuellement augmenté par l'Assemblée, sur la proposition du Conseil de la Société des Nations, à concurrence de quince juges titulaires et de six juges suppléants.

Article 4.

Les membres de la Cour sont élus par l'Assemblée et par le Conseil sur une liste de personnes présentées par les groupes nationaux de la Cour d'Arbitrage, conformément aux dispositions suivantes.

En ce qui concerne les membres de la Société qui ne sont

STATUTE FOR THE PERMANENT COURT OF INTERNATIONAL JUSTICE PROVIDED FOR BY ARTICLE 14 OF THE COVENANT OF THE LEAGUE OF NATIONS.

Article 1.

A Permanent Court of International Justice is hereby established, in accordance with Article 14 of the Covenant of the League of Nations. This Court shall be in addition to the Court of Arbitration organised by the Conventions of the Hague of 1899 and 1907, and to the special Tribunals of Arbitration to which States are always at liberty to submit their disputes for settlement.

CHAPTER I.

Organisation of the Court.

Article 2.

The Permanent Court of International Justice shall be composed of a body of independent judges, elected regardless of their nationality from amongst persons of high moral character, who possess the qualifications required in their respective countries for appointment to the highest judicial offices, or are jurisconsults of recognised competence in international law.

Article 3.

The Court shall consist of fifteen members; eleven judges and four deputy-judges. The number of judges and deputy-judges may hereafter be increased by the Assembly, upon the proposal of the Council of the League of Nations, to a total of fifteen judges and six deputy-judges.

Article 4.

The members of the Court shall be elected by the Assembly and by the Council from a list of persons nominated by the national groups in the Court of Arbitration, in accordance with the following provisions.

In the case of Members of the League of Nations not repre-

pas représentés à la Cour permanente d'Arbitrage, les listes de candidats seront présentées par des groupes nationaux désignés à cet effet par leurs Gouvernements dans les mêmes conditions que celles stipulées pour les membres de la Cour d'Arbitrage par l'article 44 de la Convention de La Haye de 1907 sur le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 5.

Trois mois au moins avant la date de l'élection, le Secrétaire Général de la Société des Nations invite par écrit les membres de la Cour d'Arbitrage appartenant aux Etats mentionnés à l'Annexe au Pacte ou entrés ultérieurement dans la Société des Nations, ainsi que les personnes désignées conformément à l'alinéa 2 de l'article 4, à procéder dans un délai déterminé par groupes nationaux à la présentation de personnes en situation de remplir les fonctions de Membre de la Cour.

Chaque groupe ne peut, en aucun cas, présenter plus de quatre personnes, dont deux au plus de sa nationalité. En aucun cas, il ne peut être présenté un nombre de candidats plus élevé que le double des places à remplir.

.Article 6.

Avant de procéder à cette désignation, il est recommandé à chaque groupe national de consulter la plus haute Cour de Justice, les Facultés et Ecoles de Droit, les Académies nationales et les sections nationales d'Académies internationales, vouées à l'étude du droit.

Article 7.

Le Secrétaire Général de la Société des Nations dresse, par ordre alphabétique, une liste de toutes les personnes ainsi désignées: seules ces personnes sont éligibles, sauf le cas prévu à l'article 12, paragraphe 2.

Le Sécrétaire Général communique cette liste à l'Assemblée et au Conseil.

Article 8.

L'Assemblée et le Conseil procèdent, indépendamment l'une de l'autre, à l'élection, d'abord des juges titulaires, ensuite des juges suppléants.

sented in the Permanent Court of Arbitration, the lists of candidates shall be drawn up by national groups appointed for this purpose by their Governments under the same conditions as those prescribed for members of the Permanent Court of Arbitration by Article 44 of the Convention of the Hague of 1907 for the pacific settlement of international disputes.

Article 5.

At least three months before the date of the election, the Secretary-General of the League of Nations shall address a written request to the Members of the Court of Arbitration belonging to the States mentioned in the Annex to the Covenant or to the States which join the League subsequently, and to the persons appointed under paragraph 2 of Article 4, inviting them to undertake, within a given time, by national groups, the nomination of persons in a position to accept the duties of a member of the Court.

No group may nominate more than four persons, not more than two of whom shall be of their own nationality. In no case must the number of candidates nominated be more than double the number of seats to be filled.

Article 6.

Before making these nominations, each national group is recommended to consult its Highest Court of Justice, its Legal Faculties and Schools of Law, and its National Academies and national sections of International Academies devoted to the study of Law.

Article 7.

The Secretary-General of the League of Nations shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated. Save as provided in Article 12, paragraph 2, these shall be the only persons eligible for appointment.

The Secretary-General shall submit this list to the Assembly and to the Council.

Article 8.

The Assembly and the Council shall proceed independently of one another to elect, firstly the judges, then the deputy-judges.

Article 9.

Dans toute élection, les électeurs auront en vue que les personnes appelées à faire partie de la Cour, non seulement réunissent individuellement les conditions requises, mais assurent dans l'ensemble la représentation des grandes formes de civilisation et des principaux systèmes juridiques du monde.

Article 10.

Sont élus ceux qui ont réuni la majorité absolue des voix dans l'Assemblée et dans le Conseil.

Au cas où le double scrutin de l'Assemblée et du Conseil se porterait sur plus d'un ressortissant du même Membre de la Société des Nations, le plus âgé est seul élu.

Article 11.

Si, après la première séance d'élection, il reste encore des sièges à pourvoir, il est procédé, de la même manière, à une seconde et, s'il est nécessaire, à une troisième.

Article 12.

Si, après la troisième séance d'élection, il reste encore des sièges à pourvoir, il peut être à tout moment formé sur la demande, soit de l'Assemblée, soit du Conseil, une Commission médiatrice de six membres, nommés trois par l'Assemblée, trois par le Conseil, en vue de choisir pour chaque siège non pourvu un nom à présenter à l'adoption séparée de l'Assemblée et du Conseil.

Peuvent être portées sur cette liste, à l'unanimité, toutes personnes satisfaisant aux conditions requises, alors même qu'elles n'auraient pas figuré sur la liste de présentation visée aux articles 4 et 5.

Si la Commission médiatrice constate qu'elle ne peut réussir à assurer l'élection, les membres de la Cour déjà nommés pourvoient aux sièges vacants dans un délai à fixer par le Conseil, en choisissant parmi les personnes qui ont obtenu des suffrages soit dans l'Assemblée, soit dans le Conseil.

Si parmi les juges il y a partage égal des voix, la voix du juge le plus âgé l'emporte.

Article 9.

At every election, the electors shall bear in mind that not only should all the persons appointed as members of the Court possess the qualifications required, but the whole body also should represent the main forms of civilisation and the principal legal systems of the world.

Article 10.

Those candidates who obtain an absolute majority of votes in the Assembly and in the Council shall be considered as elected.

In the event of more than one national of the same Member of the League being elected by the votes of both the Assembly and the Council, the eldest of these only shall be considered as elected.

Article 11.

If, after the first meeting held for the purpose of the election, one or more seats remain to be filled, a second and, if necessary, a third meeting shall take place.

Article 12.

If, after the third meeting, one or more seats still remain unfilled, a joint conference consisting of six members, three appointed by the Assembly and three by the Council, may be formed, at any time, at the request of either the Assembly or the Council, for the purpose of choosing one name for each seat still vacant, to submit to the Assembly and the Council for their respective acceptance.

If the Conference is unanimously agreed upon any person who fulfils the required conditions, he may be included in its list, even though he was not included in the list of nominations referred to in Articles 4 and 5.

If the joint conference is satisfied that it will not be successful in procuring an election, those members of the Court who have already been appointed shall, within a period to be fixed by the Council, proceed to fill the vacant seats by selection from amongst those candidates who have obtained votes either in the Assembly or in the Council.

In the event of an equality of votes amongst the judges, the eldest judge shall have a casting vote.

Article 13.

Les membres de la Cour sont élus pour neuf ans.
Ils sont rééligibles.
Ils restent en fonction jusqu'à leur remplacement. Après ce remplacement, ils continuent de connaître des affaires dont ils sont déjà saisis.

Article 14.

Il est pourvu aux sièges devenus vacants selon la méthode suivie pour la première élection. Le membre de la Cour élu en remplacement d'un membre dont le mandat n'est pas expiré achève le terme du mandat de son prédécesseur.

Article 15.

Les juges suppléants sont appelés dans l'ordre du tableau.
Le tableau est dressé par la Cour, en tenant compte d'abord de la priorité d'élection et ensuite de l'ancienneté d'âge.

Article 16.

Les membres de la Cour ne peuvent exercer aucune fonction politique ou administrative. Cette disposition ne s'applique pas aux juges suppléants en dehors de l'exercice de leurs fonctions près de la Cour.
En cas de doute, la Cour décide.

Article 17.

Les Membres de la Cour ne peuvent exercer les fonctions d'agent, de conseil ou d'avocat dans aucune affaire d'ordre international. Cette disposition ne s'applique aux juges suppléants que relativement aux affaires pour lesquelles ils sont appelés à exercer leurs fonctions près de la Cour.
Ils ne peuvent participer au règlement d'aucune affaire dans laquelle ils sont antérieurement intervenus comme agents, conseils ou avocats de l'une des parties, membres d'un tribunal national ou international, d'une commission d'enquête, ou à tout autre titre.
En cas de doute, la Cour décide.

Article 13.

The members of the Court shall be elected for nine years.
They may be re-elected.

They shall continue to discharge their duties until their places have been filled. Though replaced, they shall finish any cases which they may have begun.

Article 14.

Vacancies which may occur shall be filled by the same method as that laid down for the first election. A member of the Court elected to replace a member whose period of appointment had not expired will hold the appointment for the remainder of his predecessor's term.

Article 15.

Deputy-judges shall be called upon to sit in the order laid down in a list.

This list shall be prepared by the Court and shall have regard firstly to priority of election and secondly to age.

Article 16.

The ordinary Members of the Court may not exercise any political or administrative function. This provision does not apply to the Deputy Judges except when performing their duties on the Court.

Any doubt on this point is settled by the decision of the Court.

Article 17.

No Member of the Court can act as agent, counsel or advocate in any case of an international nature. This provision only applies to the deputy-judges as regards cases in which they are called upon to exercise their functions on the Court.

No Member may participate in the decision of any case in which he has previously taken an active part, as agent, counsel or advocate for one of the contesting parties, or as a Member of a national or international Court, or of a Commission of enquiry, or in any other capacity.

Any doubt on this point is settled by the decision of the Court.

Article 18.

Les membres de la Cour ne peuvent être relevés de leurs fonctions que si, au jugement unanime des autres membres, ils ont cessé de répondre aux conditions requises.

Le Secrétaire Général de la Société des Nations en est officiellement informé par le Greffier.

Cette communication emporte vacance de siège.

Article 19.

Les membres de la Cour jouissent dans l'exercise de leurs fonctions des privilèges et immunités diplomatiques.

Article 20.

Tout membre de la Cour doit, avant d'entrer en fonction, en séance publique, prendre engagement solennel d'exercer ses attributions en pleine impartialité et en toute conscience.

Article 21.

La Cour élit, pour trois ans, son Président et son Vice-Président; ils sont rééligibles.

Elle nomme son Greffier.

La fonction de Greffier de la Cour n'est pas incompatible avec celle de Secrétaire Général de la Cour Permanente d'Arbitrage.

Article 22.

Le siège de la Cour est fixé à La Haye.

Le Président et le Greffier résident au siège de la Cour.

Article 23.

La Cour tient une session chaque année.

Sauf disposition contraire du règlement de la Cour, cette session commence le 15 juin, et continue tant que le rôle n'est pas épuisé.

Le Président convoque la Cour en session extraordinaire quand les circonstances l'exigent.

Article 18.

A member of the Court cannot be dismissed unless, in the unanimous opinion of the other members, he has ceased to fulfil the required conditions.

Formal notification thereof shall be made to the Secretary-General of the League of Nations, by the Registrar.

This notification makes the place vacant.

Article 19.

The members of the Court, when engaged on the business of the Court, shall enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 20.

Every member of the Court shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open Court that he will exercise his powers impartially and conscientiously.

Article 21.

The Court shall elect its President and Vice-President for three years; they may be re-elected.

It shall appoint its Registrar.

The duties of Registrar of the Court shall not be deemed incompatible with those of Secretary-General of the Permanent Court of Arbitration.

Article 22.

The seat of the Court shall be established at The Hague.

The President and Registrar shall reside at the seat of the Court.

Article 23.

A session of the Court shall be held every year.

Unless otherwise provided by rules of Court, this session shall begin on the 15th of June, and shall continue for so long as may be deemed necessary to finish the cases on the list.

The President may summon an extraordinary session of the Court whenever necessary.

Article 24.

Si, pour une raison spéciale, l'un des membres de la Cour estime devoir ne pas participer au jugement d'une affaire déterminée, il en fait part au Président.

Si le Président estime qu'un des membres de la Cour ne doit pas, pour une raison spéciale, siéger dans une affaire déterminée, il en avertit celui-ci.

Si, en pareils cas, le membre de la Cour et le Président sont en désaccord, la Cour décide.

Article 25.

Sauf exception expressément prévue, la Cour exerce ses attributions en séance plénière.

Si la présence de onze juges titulaires n'est pas assurée, ce nombre est parfait par l'entrée en fonction des juges suppléants.

Toutefois, si onze juges ne sont pas disponibles, le quorum de neuf est suffisant pour constituer la Cour.

Article 26.

Pour les affaires concernant le Travail et spécialement pour les affaires visées dans la partie XIII (Travail) du Traité de Versailles et les parties correspondantes des autres Traités de Paix, la Cour statuera dans les conditions ci-après:

La Cour constituera pour chaque période de trois années une chambre spéciale composée de cinq juges désignés en tenant compte, autant que possible, des prescriptions de l'article 9. Deux juges seront, en outre, désignés pour remplacer celui des juges qui se trouverait dans l'impossibilité de siéger. Sur la demande des parties, cette chambre statuera. A défaut de cette demande, la Cour siégera avec le nombre de juges prévu l'article 25. Dans tous les cas, les juges sont assistés de quatre assesseurs techniques siégeant à leurs côtés avec voix consultative et assurant une juste représentation des intérêts en cause.

Si l'une seulement des parties a un de ses ressortissants siégeant comme juge dans la chambre prévue à l'alinéa précédent, le Président priera un autre juge de céder sa place à un juge choisi par l'autre partie, en conformité de l'article 31.

Article 24.

If, for some special reason, a member of the Court considers that he should not take part in the decision of a particular case, he shall so inform the President.

If the President considers that for some special reason one of the members of the Court should not sit on a particular case, he shall give him notice accordingly.

If in any such case the member of the Court and the President disagree, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 25.

The full Court shall sit except when it is expressly provided otherwise.

If eleven judges cannot be present, the number shall be made up by calling on deputy-judges to sit.

If, however, eleven judges are not available, a quorum of nine judges shall suffice to constitute the Court.

Article 26.

Labour cases, particularly cases referred to in Part XIII (Labour) of the Treaty of Versailles and the corresponding portions of the other Treaties of Peace, shall be heard and determined by the Court under the following conditions:

The Court will appoint every three years a special chamber of five judges, selected so far as possible with due regard to the provisions of Article 9. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing a judge who finds it impossible to sit. If the parties so demand, cases will be heard and determined by this chamber. In the absence of any such demand, the Court will sit with the number of judges provided for in Article 25. On all occasions the judges will be assisted by four technical assessors sitting with them, but without the right to vote, and chosen with a view to ensuring a just representation of the competing interests.

If there is a national of one only of the parties sitting as a judge in the chamber referred to in the preceding paragraph, the President will invite one of the other judges to retire in favour of a judge chosen by the other party in accordance with Article 31.

Les assesseurs techniques sont choisis dans chaque cas spécial d'après les règles de procédure visées à l'article 30, sur une liste „d'Assesseurs pour litiges de travail'', composée de noms présentés à raison de deux par chaque membre de la Société des Nations et d'un nombre égal présenté par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail. Le Conseil désignera par moitié des représentants des travailleurs et par moitié des représentants des patrons pris sur la liste prévue à l'article 412 du Traité de Versailles et les articles correspondants des autres traités de paix.

Dans les affaires concernant le Travail, le Bureau International aura la faculté de fournir à la Cour tous les renseignements nécessaires et, à cet effet, le Directeur de ce Bureau recevra communication de toutes les pièces de procédure présentées par écrit.

Article 27.

Pour les affaires concernant le transit et les communications, et spécialement pour les affaires visées dans la partie XII (ports, voies d'eau, voies ferrées) du Traité de Versailles et les parties correspondantes des autres traités de Paix, la Cour statuera dans les conditions ci-après:

La Cour constituera pour chaque période de trois années une chambre spéciale composée de cinq juges désignés en tenant compte autant que possible des prescriptions de l'article 9. Deux juges seront, en outre, désignés pour remplacer celui des juges qui se trouverait dans l'impossibilité de siéger. Sur la demande des parties, cette chambre statuera. A défaut de cette demande, la Cour siégera avec le nombre de juges prévu à l'article 25. Si les parties le désirent, ou si la Cour le décide, les juges seront assistés de quatre assesseurs techniques siégeant à leurs côtés avec voix consultative.

Si l'une seulement des parties a un de ses ressortissants siégeant comme juge dans la chambre prévue à l'alinéa précédent, le Président priera un autre juge de céder sa place à un juge choisi par l'autre partie, en conformité de l'article 31.

Les assesseurs techniques seront choisis dans chaque cas spécial d'après les règles de procédure visées à l'article 30, sur une liste „d'Assesseurs pour litiges de transit et de communications'', composée de noms présentés à raison de deux par chaque membre de la Société des Nations.

The technical assessors shall be chosen for each particular case in accordance with rules of procedure under Article 30 from a list of ,,Assessors for Labour cases'' composed of two persons nominated by each Member of the League of Nations and an equivalent number nominated by the Governing Body of the Labour Office. The Governing Body will nominate, as to one half, representatives of the workers, and as to one half, representatives of employers from the list referred to in Article 412 of the Treaty of Versailles and the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

In Labour cases the International Labour Office shall be at liberty to furnish the Court with all relevant information, and for this purpose the Director of that Office shall receive copies of all the written proceedings.

Article 27.

Cases relating to transit and communications, particularly cases referred to in Part XII (Ports, Waterways and Railways) of the Treaty of Versailles and the corresponding portions of the other Treaties of Peace shall be heard and determined by the Court under the following conditions:

The Court will appoint every three years a special chamber of five judges, selected so far as possible with due regard to the provisions of Article 9. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing a judge who finds it impossible to sit. If the parties so demand, cases will be heard and determined by this chamber. In the absence of any such demand, the Court will sit with the number of judges provided for in Article 25. When desired by the parties or decided by the Court, the judges will be assisted by four technical assessors sitting with them, but without the right to vote.

If there is a national of one only of the parties sitting as a judge in the chamber referred to in the preceding paragraph, the President will invite one of the other judges to retire in favour of a judge chosen by the other party in accordance with Article 31.

The technical assessors shall be chosen for each particular case in accordance with rules of procedure under Article 30 from a list of ,,Assessors for Transit and Communications cases'' composed of two persons nominated by each Member of the League of Nations.

Article 28.

Les chambres spéciales prévues aux articles 26 en 27 peuvent, avec le consentement des parties en cause, siéger ailleurs qu'à La Haye.

Article 29.

En vue de la prompte expédition des affaires, la Cour compose annuellement une chambre de trois juges, appelée à statuer en procédure sommaire, lorsque les parties le demandent.

Article 30.

La Cour détermine par un règlement le mode suivant lequel elle exerce ses attributions. Elle règle notamment la procédure sommaire.

Article 31.

Les juges de la nationalité de chacune des parties en cause conservent le droit de siéger dans l'affaire dont la Cour est saisie.

Si la Cour compte sur le siège un juge de la nationalité d'une seule des parties, l'autre partie peut désigner pour siéger un juge suppléant s'il s'en trouve un de sa nationalité. S'il n'en existe pas, elle peut choisir un juge, pris de préférence parmi les personnes qui ont été l'objet d'une présentation en conformité des articles 4 et 5.

Si la Cour ne compte sur le siège aucun juge de la nationalité des parties, chacune de ces parties peut procéder à la désignation ou au choix d'un juge de la même manière qu'au paragraphe précédent.

Lorsque plusieurs parties font cause commune, elles ne comptent pour l'application des dispositions qui précèdent que pour une seule. En cas de doute, la Cour décide.

Les juges désignés ou choisis, comme il est dit aux paragraphes 2 et 3 du présent article, doivent satisfaire aux prescriptions des articles 2, 16, 17, 20, 24 du présent acte. Ils statuent sur un pied d'égalité avec leurs collègues.

Article 32.

Les juges titulaires reçoivent une indemnité annuelle à fixer par l'Assemblée de la Société des Nations sur la proposition du Conseil. Cette indemnité ne peut être diminuée pendant la durée des fonctions du juge.

Article 28.

The special chambers provided for in Articles 26 and 27 may, with the consent of the parties to the dispute, sit elsewhere than at The Hague.

Article 29.

With a view to the speedy despatch of business, the Court shall form annually a chamber composed of three judges who, at the request of the contesting parties, may hear and determine cases by summary procedure.

Article 30.

The Court shall frame rules for regulating its procedure. In particular, it shall lay down rules for summary procedure.

Article 31.

Judges of the nationality of each contesting party shall retain their right to sit in the case before the Court.

If the Court includes upon the Bench a judge of the nationality of one of the parties only, the other party may select from among the deputy-judges a judge of its nationality, if there be one. If there should not be one, the party may choose a judge, preferably from among those persons who have been nominated as candidates as provided in Articles 4 and 5.

If the Court includes upon the Bench no judge of the nationality of the contesting parties, each of these may proceed to select or choose a judge as provided in the preceding paragraph.

Should there be several parties in the same interest, they shall, for the purpose of the preceding provisions, be reckoned as one party only. Any doubt upon this point is settled by the decision of the Court.

Judges selected or chosen as laid down in paragraphs 2 and 3 of this Article shall fulfil the conditions required by Articles 2, 16, 17, 20, 24 of this Statute. They shall take part in the decision on an equal footing with their colleagues.

Article 32.

The judges shall receive an annual indemnity to be determined by the Assembly of the League of Nations upon the proposal of the Council. This indemnity must not be decreased during the period of a judge's appointment.

Le Président reçoit une indemnité spéciale déterminée de la même manière pour la durée de ses fonctions.

Le Vice-Président, les juges et les juges suppléants reçoivent dans l'exercise de leurs fonctions une indemnité à fixer de la même manière.

Les juges titulaires et suppléants qui ne résident pas au siège de la Cour reçoivent le remboursement des frais de voyages nécessités par l'accomplissement de leurs fonctions.

Les indemnités dues aux juges désignés ou choisis conformément à l'article 31 sont réglées de la même manière.

Le traitement du Greffier est fixé par le Conseil sur la proposition de la Cour.

L'Assemblée de la Société des Nations, sur la proposition du Conseil, adoptera un règlement spécial fixant les conditions sous lesquelles des pensions seront allouées au personnel de la Cour.

Article 33.

Les frais de la Cour sont supportés par la Société des Nations de la manière que l'Assemblée décide sur la proposition du Conseil.

Chapitre II.

Compétence de la Cour.

Article 34.

Seuls les Etats ou les Membres de la Société des Nations ont qualité pour se présenter devant la Cour.

Article 35.

La Cour est ouverte aux Membres de la Société des Nations, ainsi qu'aux Etats mentionnés à l'Annexe au Pacte.

Les conditions auxquelles elle est ouverte aux autres Etats sont, sous réserve des dispositions particulières des traités en vigueur, réglées par le Conseil, et dans tous les cas, sans qu'il puisse en résulter pour les parties aucune inégalité devant la Cour.

Lorsqu'un Etat, qui n'est pas Membre de la Société des Nations, est partie en cause, la Cour fixera la contribution aux frais de la Cour, que cette partie devra supporter.

The President shall receive a special grant for his period of office, to be fixed in the same way.

The Vice-President, judges and deputy-judges, shall receive a grant for the actual performance of their duties, to be fixed in the same way.

Travelling expenses incurred in the performance of their duties shall be refunded to judges and deputy-judges who do not reside at the seat of the Court.

Grants due to judges selected or chosen as provided in Article 31 shall be determined in the same way.

The salary of the Registrar shall be decided by the Council upon the proposal of the Court.

The Assembly of the League of Nations shall lay down, on the proposal of the Council, a special regulation fixing the conditions under which retiring pensions may be given to the personnel of the Court.

Article 33.

The expenses of the Court shall be borne by the League of Nations, in such a manner as shall be decided by the Assembly upon the proposal of the Council.

Chapter II.

Competence of the Court.

Article 34.

Only States or Members of the League of Nations can be parties in cases before the Court.

Article 35.

The Court shall be open to the Members of the League and also to States mentioned in the Annex to the Covenant.

The conditions under which the Court shall be open to other States shall, subject to the special provisions contained in treaties in force, be laid down by the Council, but in no case shall such provisions place the parties in a position of inequality before the Court.

When a State which is not a Member of the League of Nations is a party to a dispute, the Court will fix the amount which that party is to contribute towards the expenses of the Court.

Article 36.

La compétence de la Cour s'étend à toutes affaires que les parties lui soumettront, ainsi qu'à tous les cas spécialement prévus dans les traités et conventions en vigueur.

Les Membres de la Société et Etats mentionnés à l'Annexe au Pacte pourront, soit lors de la signature ou de la ratification du Protocole, auquel le présent Acte est joint, soit ultérieurement, déclarer reconnaître dès à présent comme obligatoire, de plein droit et sans convention spéciale, vis-à-vis de tout autre Membre ou Etat acceptant la même obligation, la juridiction de la Cour sur toutes ou quelques-unes des catégories de différends d'ordre juridique ayant pour objet:

a. L'interprétation d'un Traité;

b. Tout point de droit international;

c. La réalité de tout fait qui, s'il était établi, constituerait la violation d'un engagement international;

d. La nature ou l'étendue de la réparation due pour la rupture d'un engagement international.

La déclaration ci-dessus visée pourra être faite purement et simplement ou sous condition de réciprocité de la part de plusieurs ou de certains Membres ou Etats, ou pour un délai déterminé.

En cas de contestation sur le point de savoir si la Cour est compétente, la Cour décide.

Article 37.

Lorsqu'un traité ou convention en vigueur vise le renvoi à une jurisdiction à établir par la Société des Nations, la Cour constituera cette juridiction.

Article 38.

La Cour applique:

1. Les conventions internationales, soit générales, soit spéciales, établissant des règles expressément reconnues par les Etats en litige;

2. La coutume internationale comme preuve d'une pratique générale acceptée comme étant le droit;

3. Les principes généraux de droit reconnus par les nations civilisées;

Article 36.

The jurisdiction of the Court comprises all cases which the parties refer to it and all matters specially provided for in Treaties and Conventions in force.

The Members of the League of Nations and the States mentioned in the Annex to the Covenant may, either when signing or ratifying the protocol to which the present Statute is adjoined, or at a later moment, declare that they recognise as compulsory *ipso facto* and without special agreement, in relation to any other Member or State accepting the same obligation, the jurisdiction of the Court in all or any of the classes of legal disputes concerning:

a. The interpretation of a Treaty.

b. Any question of International Law.

c. The existence of any fact which, if established, would constitute a breach of an international obligation.

d. The nature or extent of the reparation to be made for the breach of an international obligation.

The declaration referred to above may be made unconditionally or on condition of reciprocity on the part of several or certain Members or States, or for a certain time.

In the event of a dispute as to whether the Court has jurisdiction, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 37.

When a treaty or convention in force provides for the reference of a matter to a tribunal to be instituted by the League of Nations, the Court will be such tribunal.

Article 38.

The Court shall apply:

1. International conventions, whether general or particular, establishing rules expressly recognised by the contesting States;

2. International custom, as evidence of a general practice accepted as law;

3. The general principles of law recognised by civilised nations;

4. Sous réserve de la disposition de l'article 59, les décisions judiciaires et la doctrine des publicistes les plus qualifiés, comme moyen auxiliaire de détermination des règles de droit.

La présente disposition ne porte pas atteinte à la faculté pour la Cour, si les parties sont d'accord, de statuer *ex æquo et bono.*

Chapitre III.

Procédure.

Article 39.

Les langues officielles de la Cour sont le français et l'anglais. Si les parties sont d'accord pour que toute la procédure ait lieu en français, le jugement sera prononcé en cette langue. Si les parties sont d'accord pour que toute la procédure ait lieu en anglais, le jugement sera prononcé en cette langue.

A défaut d'un accord fixant la langue dont il sera fait usage, les parties pourront employer pour les plaidoiries celle des deux langues qu'elles préféreront, et l'arrêt de la Cour sera rendu en français et en anglais. En ce cas, la Cour désignera en même temps celui des deux textes qui fera foi.

La Cour pourra, à la requête des parties, autoriser l'emploi d'une langue autre que le français ou l'anglais.

Article 40.

Les affaires sont portées devant la Cour, selon le cas, soit par notification du compromis, soit par une requête, adressées au Greffe; dans les deux cas, l'objet du différend et les parties en cause doivent être indiqués.

Le Greffe donne immédiatement communication de la requête à tous intéressés.

Il en informe également les Membres de la Société des Nations par l'entremise du Secrétaire-Général.

Article 41.

La Cour a le pouvoir d'indiquer, si elle estime que les circonstances l'exigent, quelles mesures conservatoires du droit de chacun doivent être prises à titre provisoire.

4. Subject to the provisions of Article 59, judicial decisions and the teachings of the most highly qualified publicists of the various nations, as subsidiary means for the determination of rules of law.

This provision shall not prejudice the power of the Court to decide a case *ex æquo et bono*, if the parties agree thereto.

Chapter III.

Procedure.

Article 39.

The official languages of the Court shall be French and English. If the parties agree that the case shall be conducted in French, the judgement will be delivered in French. If the parties agree that the case shall be conducted in English, the judgement will be delivered in English.

In the absence of an agreement as to which language shall be employed, each party may, in the pleadings, use the language which it prefers; the decision of the Court will be given in French and English. In this case the Court will at the same time determine which of the two texts shall be considered as authoritative.

The Court may, at the request of the parties, authorize a language other than French or English to be used.

Article 40.

Cases are brought before the Court, as the case may be, either by the notification of the special agreement, or by a written application addressed to the Registrar. In either case the subject of the dispute and the contesting parties must be indicated.

The Registrar shall forthwith communicate the application to all concerned.

He shall also notify the Members of the League of Nations through the Secretary-General.

Article 41.

The Court shall have the power to indicate, if it considers that circumstances so require, any provisional measures which ought to be taken to reserve the respective rights of either party.

En attendant l'arêt définitif, l'indication de ces mesures est immédiatement notifiée aux parties et au Conseil.

Article 42.

Les parties sont représentées par des agents.

Elles peuvent se faire assister devant la Cour par des conseils ou des avocats.

Article 43.

La procédure a deux phases: l'une écrite, l'autre orale.

La procédure écrite comprend la communication à juge et à partir des mémoires, des contremémoires, et, éventuellement, des répliques, ainsi que de toute pièce et document à l'appui.

La communication se fait par l'entremise du Greffe dans l'ordre et les délais déterminés par la Cour.

Toute pièce produite par l'une des parties doit être communiquée à l'autre en copie certifiée conforme.

La procédure orale consiste dans l'audition par la Cour des témoins, experts, agents, conseils et avocats.

Article 44.

Pour toute notification à faire à d'autres personnes que les agents, conseils et avocats, la Cour s'adresse directement au Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel la notification doit produire effet.

Il en est de même s'il s'agit de faire procéder sur place à l'établissement de tous moyens de preuve.

Article 45.

Les débats sont dirigés par le Président et à défaut de celui-ci par le Vice-Président; en cas d'empêchement, par le plus ancien des juges présents.

Article 46.

L'audience est publique, à moins qu'il n'en soit autrement décidé par la Cour ou que les deux parties ne demandent que le public ne soit pas admis.

Article 47.

Il est tenu de chaque audience un procès-verbal signé par le Greffier et le Président.

Ce procès-verbal a seul caractère authentique.

Pending the final decision, notice of the measures suggested shall forthwith be given to the parties and the Council.

Article 42.

The parties shall be represented by Agents.

They may have the assistance of Counsel or Advocates before the Court.

Article 43.

The procedure shall consist of two parts: written and oral.

The written proceedings shall consist of the communication to the judges and to the parties of cases, counter-cases and, if necessary, replies; also all papers and documents in support.

These communications shall be made through the Registrar, in the order and within the time fixed by the Court.

A certified copy of every document produced by one party shall be communicated to the other party.

The oral proceedings shall consist of the hearing by the Court of witnesses, experts, agents, counsel and advocates.

Article 44.

For the service of all notices upon persons, other than the agents, counsel and advocates, the Court shall apply direct to the Government of the State upon whose territory the notice has to be served.

The same provision shall apply whenever steps are to be taken to procure evidence on the spot.

Article 45.

The hearing shall be under the control of the President or, in his absence, of the Vice-President; if both are absent, the senior judge shall preside.

Article 46.

The hearing in Court shall be public, unless the Court shall decide otherwise, or unless the parties demand that the public be not admitted.

Article 47.

Minutes shall be made at each hearing, and signed by the Registrar and the President.

These minutes shall be the only authentic record.

Article 48.

La Cour rend des ordonnances pour la direction du procès, la détermination des formes et délais dans lesquels chaque partie doit finalement conclure; elle prend toutes les mesures que comporte l'administration des preuves.

Article 49.

La Cour peut, même avant tout débat, demander aux agents de produire tout document et de fournir toutes explications. En cas de refus, elle en prend acte.

Article 50.

A tout moment, la Cour peut confier une enquête ou une expertise à toute personne, corps, bureau, commission ou organe de son choix.

Article 51.

Au cours des débats, toutes questions utiles sont posées aux témoins et experts dans les conditions que fixera la Cour dans le règlement visé à l'article 30.

Article 52.

Après avoir reçu les preuves et témoignages dans les délais déterminés par elle, la Cour peut écarter toutes dépositions ou documents nouveaux qu'une des parties voudrait lui présenter sans l'assentiment de l'autre.

Article 53.

Lorsqu'une des parties ne se présente pas, ou s'abstient de faire valoir ses moyens, l'autre partie peut demander à la Cour de lui adjuger ses conclusions.

La Cour, avant d'y faire droit, doit s'assurer non seulement qu'elle a compétence aux termes des articles 36 et 37, mais que les conclusions sont fondées en fait et en droit.

Article 54.

Quand les agents, avocats et conseils ont fait valoir, sous le contrôle de la Cour, tous les moyens qu'ils jugent utiles, le Président prononce la clôture des débats.

La Cour se retire en chambre du Conseil pour délibérer.

Les délibérations de la Cour sont et restent secrètes.

Article 48.

The Court shall make orders for the conduct of the case, shall decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.

Article 49.

The Court may, even before the hearing begins, call upon the agents to produce any document, or to supply any explanations. Formal note shall be taken of any refusal.

Article 50.

The Court may, at any time, entrust any individual, body, bureau, commission or other organisation that it may select, with the task of carrying out an enquiry or giving an expert opinion.

Article 51.

During the hearing any relevant questions are to be put to the witnesses and experts under the conditions laid down by the Court in the rules of procedure referred to in Article 30.

Article 52.

After the Court has received the proofs and evidence within the time specified for the purpose, it may refuse to accept any further oral or written evidence that one party may desire to present unless the other side consents.

Article 53.

Whenever one of the parties shall not appear before the Court, or shall fail to defend his case, the other party may call upon the Court to decide in favour of his claim.

The Court must, before doing so, satisfy itself, not only that it has jurisdiction in accordance with Articles 36 and 37, but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 54.

When, subject to the control of the Court, the agents, advocates and counsel have completed their presentation of the case, the President shall declare the hearing closed.

The Court shall withdraw to consider the judgment.

The deliberations of the Court shall take place in private and remain secret.

Article 55.

Les décisions de la Cour sont prises à la majorité des juges présents.

En cas de partage de voix, la voix du Président ou de celui qui le remplace est prépondérante.

Article 56.

L'arrêt est motivé.

Il mentionne les noms des juges qui y ont pris part.

Article 57.

Si l'arrêt n'exprime pas en tout ou en partie l'opinion unanime des juges, les dissidents ont le droit d'y joindre l'exposé de leur opinion individuelle.

Article 58.

L'arrêt est signé par le Président et par le Greffier. Il est lu en séance publique, les agents dûment prévenus.

Article 59.

La décision de la Cour n'est obligatoire que pour les parties en litige et dans le cas qui a été décidé.

Article 60.

L'arrêt est définitif et sans recours. En cas de contestation sur le sens et la portée de l'arrêt, il appartient à la cour de l'interpréter, à la demande de toute partie.

Article 61.

La revision de l'arrêt ne peut être éventuellement demandée à la Cour qu'à raison de la découverte d'un fait de nature à exercer une influence décisive et qui, avant le prononcé de l'arrêt, était inconnu de la Cour et de la partie qui demande la revision, sans qu'il y ait, de sa part, faute à l'ignorer.

La procédure de revision s'ouvre par un arrêt de la Cour constatant expressément l'existence du fait nouveau, lui reconnaissant les caractères qui donnent ouverture à la revision, et déclarant de ce chef la demande recevable.

Article 55.

All questions shall be decided by a majority of the judges present at the hearing.

In the event of an equality of votes, the President or his deputy shall have a casting vote.

Article 56.

The judgment shall state the reasons on which it is based.

It shall contain the names of the judges who have taken part in the decision.

Article 57.

If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the judges, dissenting judges are entitled to deliver a separate opinion.

Article 58.

The judgment shall be signed by the President and by the Registrar. It shall be read in open Court, due notice having been given to the agents.

Article 59.

The decision of the Court has no binding force except between the parties and in respect of that particular case.

Article 60.

The judgment is final and without appeal. In the event of dispute as to the meaning or scope of the judgment, the Court shall construe it upon the request of any party.

Article 61.

An application for revision of a judgment can be made only when it is based upon the discovery of some fact of such a nature as to be a decisive factor, which fact was, when the judgment was given, unknown to the Court and also to the party claiming revision, always provided that such ignorance was not due to negligence.

The proceedings for revision will be opened by a judgment of the Court expressly recording the existence of the new fact, recognising that it has such a character as to lay the case open to revision, and declaring the application admissible on this ground.

La Cour peut subordonner l'ouverture de la procédure en revision à l'exécution préalable de l'arrêt.

La demande en revision devra être formée au plus tard dans le délai de six mois après la découverte du fait nouveau.

Aucune demande de revision ne pourra être formée après l'expiration d'un délai de dix ans à dater de l'arrêt.

Article 62.

Lorsqu'un Etat estime que dans un différend un intérêt d'ordre juridique est pour lui en cause, il peut adresser à la Cour une requête, à fin d'intervention.

La Cour décide.

Article 63.

Lorsqu'il s'agit de l'interprétation d'une convention à laquelle ont participé d'autres Etats que les parties en litige, le Greffe les avertit sans délai.

Chacun d'eux a le droit d'intervenir au procès, et s'il exerce cette faculté, l'interprétation contenue dans la sentence est également obligatoire à son égard.

Article 64.

S'il n'en est autrement décidé par la Cour, chaque partie supporte ses frais de procédure.

The Court may require previous compliance with the terms of the judgment before it admits proceedings in revision.

The application for revision must be made at latest within six months of the discovery of the new fact.

No application for revision may be made after the lapse of ten years from the date of the sentence.

Article 62.

Should a State consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in the case, it may submit a request to the Court to be permitted to intervene as a third party.

It will be for the Court to decide upon this request.

Article 63.

Whenever the construction of a convention to which States other than those concerned in the case are parties is in question, the Registrar shall notify all such States forthwith.

Every State so notified has the right to intervene in the proceedings: but if it uses this right, the construction given by the judgment will be equally binding upon it.

Article 64.

Unless otherwise decided by the Court, each party shall bear its own costs.

VERTALING.

PROTOKOL VAN ONDERTEEKENING.

De Leden van den Volkenbond vertegenwoordigd door de ondergeteekenden, behoorlijk gevolmachtigd, verklaren het hierbij gevoegde Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie van den Volkenbond, dat met algemeene stemmen door de Vergadering van den Bond op 13 December 1920 te Genève is goedgekeurd, te aanvaarden.

Derhalve verklaren zij de rechtspraak van het Hof volgens de bepalingen en op de voorwaarden neergelegd in het bovengenoemde Statuut te aanvaarden.

Dit Protokol, opgemaakt overeenkomstig het besluit van de Vergadering van den Volkenbond van 13 December 1920, zal worden bekrachtigd. Iedere Staat zal zijn akte van bekrachtiging zenden aan het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond, dat hiervan mededeeling zal doen aan alle andere Staten, die het Protokol hebben geteekend. De akten van bekrachtiging zullen neergelegd worden in de archieven van het Secretariaat van den Volkenbond.

Dit Protokol zal open blijven ter teekening door de Leden van den Volkenbond en door de Staten vermeld in het Aanhangsel van het Volkenbondverdrag.

Het Statuut van het Hof zal van kracht worden op de wijze als voorzien in bovengenoemd besluit.

Gedaan te Genève in één enkel exemplaar, waarvan zoowel de Fransche als de Engelsche tekst authentiek zullen zijn.

16 December 1920.

Voor Portugal,
(w. g.) ALFONSO COSTA.

Voor Griekenland,
(w. g.) POLITIS.

Voor Paraguay,
(w. g.) H. VELASQUEZ.

Voor Uruguay,
(w. g.) J. C. BLANCO.
(w. g.) B. FERNANDEZ Y MEDINA.

Voor Siam,
(w. g.) CHAROON.

Voor Zweden,
(w. g.) HJ. BRANTING.

Voor Zwitzerland,

(w. g.) MOTTA.

Voor Salvador,

(w. g.) J. GUSTAVO GUERRERO.
(w. g.) ARTURO R. AVILA.

Voor Zuid-Afrika,

Behoudens de goedkeuring van de Regeering van Zuid-Afrika.

(w. g.) R. A. BLANKENBERG.

Voor China,

(w. g.) V. K. WELLINGTON KOO.
(w. g.) M. F. TANG.

Voor Polen,

(w. g.) J. J. PADEREWSKI.

Voor Brazilië,

(w. g.) RODRIGO OCTAVIO.
(w. g.) GASTAO DA CUNHA.
(w. g.) RAUL FERNANDES.

Voor Cuba,

(w. g.) ARISTIDES DE AGÜERO.
(w. g.) RAPHAEL MARTINEZ ORTIZ.
(w. g.) EZEQUIEL GARCIA.

Voor Colombië,

(w. g.) FRANCISCO JOSE URRUTIA.
(w. g.) A. J. RESTREPO.

Voor Japan,

(w. g.) HAYASHI.

Voor Nieuw-Zeeland,

(w. g.) J. ALLEN.

Voor Noorwegen,

(w. g.) F. HAGERUP.

Voor Denemarken,

(w. g.) HERLUF ZAHLE.

Voor Nederland,

(w. g.) J. LOUDON.

Voor Indië,

(w. g.) W. MEYER.

Voor Italië,

(w. g.) CARLO SCHANZER.

Voor Frankrijk,

(w. g.) LEON BOURGEOIS.

Voor Groot-Brittannië,

(w. g.) ARTHUR JAMES BALFOUR.

Voor Panama,

(w. g.) HARMODIO ARIAS.

Voor Costa Rica,

(w. g.) MANUEL M. DE PERALTA.

Voor Venezuela,

(w. g.) MANUEL DIAZ RODRIGUEZ.
(w. g.) SANTIAGO KEY-AYALA.
(w. g.) DIOGENES ESCALANTE.

Voor Luxemburg,

(w. g.) LEFORT.

STATUUT VAN HET PERMANENTE HOF VAN INTERNATIONALE JUSTITIE BEDOELD IN ARTIKEL 14 VAN HET VOLKENBONDVERDRAG.

Artikel 1.

Onafhankelijk van het Hof van Arbitrage, ingesteld door de Verdragen van den Haag van 1899 en 1907, en van de bijzondere scheidsgerechten, waaraan de Staten altijd vrij blijven de oplossing van hun geschillen toe te vertrouwen, wordt, overeenkomstig artikel 14 van het Volkenbondverdrag, een Permanent Hof van Internationale Justitie ingesteld.

EERSTE HOOFDSTUK.

Organisatie van het Hof.

Artikel 2.

Het Permanente Hof van Internationale Justitie is een college van onafhankelijke magistraten, die, ongeacht hun nationaliteit, worden verkozen onder de personen, die het hoogst zedelijk aanzien genieten, en die in zich vereenigen de voorwaarden, welke vereischt worden om in hun respectievelijke landen de hoogste rechterlijke ambten te bekleeden, of wel die rechtsgeleerden zijn van bekende bekwaamheid op het gebied van het internationale recht.

Artikel 3.

Het Hof bestaat uit vijftien leden, elf rechters en vier plaatsvervangende rechters. Het aantal van de rechters en van de plaatsvervangende rechters kan door de Vergadering, op voorstel van den Raad van den Volkenbond, worden uitgebreid tot totaal vijftien rechters en zes plaatsvervangende rechters.

Artikel 4.

De leden van het Hof worden verkozen door de Vergadering en door den Raad uit een lijst van personen candidaat

gesteld door de nationale groepen van het Hof van Arbitrage, overeenkomstig de volgende bepalingen.

Wat betreft de Leden van den Volkenbond, die niet vertegenwoordigd zijn in het Permanente Hof van Arbitrage, zullen de lijsten van candidaten aangeboden worden door nationale groepen, welke te dien einde door haar Regeeringen worden aangewezen op dezelfde wijze als die voor de leden van het Hof van Arbitrage vastgesteld in artikel 44 van het Haagsche Verdrag van 1907 betreffende de vreedzame beslechting van internationale geschillen.

Artikel 5.

Minstens drie maanden vóór den datum van de verkiezing richt de Secretaris-Generaal van den Volkenbond schriftelijk een uitnoodiging tot de leden van het Hof van Arbitrage, welke behooren tot de Staten vermeld in het Aanhangsel van het Volkenbondverdrag of welke later tot den Volkenbond zijn toegetreden, evenals tot de personen, welke overeenkomstig artikel 4 lid 2 zijn aangewezen, om binnen een bepaalden termijn in nationale groepen over te gaan tot het candidaat stellen van personen in staat om de functie van lid van het Hof te vervullen.

Artikel 6.

Aan iedere nationale groep wordt aanbevolen, om, alvorens tot deze aanwijzing over te gaan, advies in te winnen van het hoogste gerechtshof, de faculteiten van rechtsgeleerdheid en inrichtingen, waar het recht wordt onderwezen, van de nationale academies en de nationale afdeelingen van internationale academies, welke gewijd zijn aan de studie van het recht.

Artikel 7.

De Secretaris-Generaal van den Volkenbond stelt een lijst op in alphabetische volgorde van alle aldus aangewezen personen. Alleen dezen zijn verkiesbaar, behoudens het geval bedoeld in artikel 12 lid 2.

De Secretaris-Generaal brengt deze lijst ter kennis van de Vergadering en van den Raad.

Artikel 8.

De Vergadering en de Raad gaan, onafhankelijk van

elkander, over tot de verkiezing eerst van de rechters en daarna van de plaatsvervangende rechters.

Artikel 9.

Bij iedere verkiezing zullen de kiezers in het oog houden, dat de personen geroepen om deel uit te maken van het Hof niet alleen individueel aan de vereischte voorwaarden moeten voldoen, maar ook dat zij gezamenlijk de groote vormen der beschaving en de voornaamste rechtssystemen van de wereld moeten vertegenwoordigen.

Artikel 10.

Verkozen zijn zij, die zoowel in de Vergadering als in den Raad een volstrekte meerderheid van stemmen hebben verkregen.

Ingeval de tweevondige stemming van de Vergadering en van den Raad meer dan één onderdaan van hetzelfde Lid van den Volkenbond mocht aanwijzen, wordt alléén de oudste van deze personen geacht te zijn verkozen.

Artikel 11.

Indien na de eerste verkiezingszitting nog zetels onvervuld blijven, wordt op dezelfde wijze tot een tweede en, indien noodig, tot een derde zitting overgegaan.

Artikel 12.

Indien na de derde verkiezingszitting nog zetels onvervuld blijven, kan ten allen tijde op verzoek hetzij van de Vergadering hetzij van den Raad een bemiddelings-commissie van zes leden worden gevormd, waarvan drie leden door de Vergadering en drie door den Raad worden benoemd, met het doel om voor elken nog opengebleven zetel een naam te kiezen ter voorlegging aan de Vergadering en den Raad, opdat deze ieder afzonderlijk dien zullen kunnen aanvaarden.

Op deze lijst kan met algemeene stemmen ieder persoon geplaatst worden, die aan de vereischte voorwaarden voldoet, ook zelfs zonder dat hij vermeld is geweest op de candidatenlijst bedoeld in de artikelen 4 en 5.

Indien de bemiddelings-commissie vaststelt, dat zij er niet in kan slagen de verkiezing te verzekeren, voorzien de reeds benoemde leden van het Hof in de opengebleven zetels binnen een door den Raad vast te stellen termijn, waarbij

zij een keuze moeten doen uit de personen, die hetzij in de Vergadering hetzij in den Raad stemmen hebben verkregen.

Indien onder de rechters de stemmen staken, geeft de stem van den oudste in jaren den doorslag.

Artikel 13.

De leden van het Hof worden verkozen voor negen jaren.

Zij zijn herkiesbaar.

Zij blijven in functie tot hun vervanging. Na hun vervanging, gaan zij voort kennis te nemen van de zaken, waarvan zij de behandeling reeds begonnen zijn.

Artikel 14.

In de zetels, welke open vallen, wordt voorzien volgens de methode gevolgd bij de eerste verkiezing. Het lid van het Hof, dat verkozen wordt ter vervanging van een lid wiens mandaat niet afgeloopen is, brengt den termijn van het mandaat van zijn voorganger ten einde.

Artikel 15.

De plaatsvervangende rechters worden opgeroepen in de volgorde van een lijst.

Deze lijst wordt opgesteld door het Hof, dat daarbij rekening houdt ten eerste met het tijdstip der verkiezing, en vervolgens met den leeftijd.

Artikel 16.

De leden van het Hof mogen geen politieke of administratieve functie vervullen. Deze bepaling is niet van toepassing op de plaatsvervangende rechters, behalve wanneer zij hun functie bij het Hof uitoefenen.

In geval van twijfel beslist het Hof.

Artikel 17.

De leden van het Hof mogen in geen zaak van internationalen aard de functie van agent, raadsman of advocaat vervullen. Dit voorschrift is ten aanzien van de plaatsvervangende rechters alleen van toepassing voor die zaken, waarin zij geroepen worden hun functie bij het Hof uit te oefenen.

Zij mogen niet deelnemen aan de berechting van eenige zaak, waarin zij vroeger zijn opgetreden als agent, raads-

man of advocaat van een van beide partijen, als lid van een nationaal of internationaal gerechtshof, als lid van een commissie van onderzoek of in eenige andere functie.

In geval van twijfel beslist het Hof.

Artikel 18.

De leden van het Hof kunnen niet van hun functie ontheven worden dan wanneer zij naar het eenstemmig oordeel van de andere leden hebben opgehouden aan de vereischte voorwaarden te voldoen.

De Secretaris-Generaal van den Volkenbond wordt hiervan officieel door den Griffier in kennis gesteld. Deze kennisgeving heeft ten gevolge, dat de zetel openvalt.

Artikel 19.

De leden van het Hof genieten in de uitoefening van hun functie de diplomatieke voorrechten en onschendbaarheid.

Artikel 20.

Ieder lid van het Hof moet, alvorens in functie te treden, in openbare zitting de plechtige verklaring afleggen, dat hij zijn taak zal uitoefenen in volkomen onpartijdigheid en geheel overeenkomstig zijn geweten.

Artikel 21.

Het Hof kiest voor den tijd van drie jaren zijn Voorzitter en zijn Vice-voorzitter; zij zijn herkiesbaar.

Het benoemt zijn Griffier.

De functie van Griffier van het Hof is niet onvereenigbaar met die van Secretaris-Generaal van het Permanente Hof van Arbitrage.

Artikel 22.

De zetel van het Hof is gevestigd te 's Gravenhage.

De Voorzitter en de Griffier houden hun verblijf in de plaats, waar het Hof is gevestigd.

Artikel 23.

Het Hof houdt ieder jaar een zitting.

Behoudens afwijkende bepaling in het Reglement van het Hof begint deze zitting op 15 Juni en duurt de zitting voort zoolang de rol niet is beëindigd.

De Voorzitter roept het Hof bijeen in buitengewone zitting, wanneer de omstandigheden het vereischen.

Artikel 24.

Indien om een bijzondere reden een van de leden van het Hof meent niet te moeten deelnemen aan de berechting van een bepaalde zaak, deelt hij dit aan den Voorzitter mede.

Indien de Voorzitter meent, dat een van de leden van het Hof om een bijzondere reden in een bepaalde zaak niet moet zitting nemen, geeft hij dit lid hiervan kennis.

Indien in een dergelijk geval meeningsverschil bestaat tusschen het lid van het Hof en den Voorzitter, beslist het Hof.

Artikel 25.

Behoudens wanneer nadrukkelijk het tegendeel is bepaald oefent het Hof zijn bevoegdheden uit in voltallige zitting.

Indien de tegenwoordigheid van elf rechters niet verzekerd is, wordt het aantal rechters tot elf aangevuld door het in functie treden van plaatsvervangende rechters.

Indien echter geen elf rechters beschikbaar zijn, is een quorum van negen voldoende om het Hof te vormen.

Artikel 26.

In zaken betreffende den Arbeid en in het bijzonder in zaken beoogd in Deel XIII (Arbeid) van het Vredesverdrag van Versailles en in de overeenkomstige Deelen van de andere Vredesverdragen zal het Hof op de volgende wijze rechtspreken:

Het Hof zal voor ieder tijdperk van drie jaar een bijzondere kamer instellen samengesteld uit vijf rechters, bij de aanwijzing waarvan zooveel mogelijk rekening zal worden gehouden met de voorschriften van artikel 9. Bovendien zullen twee rechters worden aangewezen ter vervanging van een rechter, die verhinderd mocht zijn zitting te nemen. Op verzoek van de partijen zal deze kamer rechtspreken. Bij gebreke van een zoodanig verzoek zal het Hof recht doen met het aantal rechters bepaald in artikel 25. In ieder geval worden de rechters bijgestaan door vier technische bijzitters, die met raadgevende stem naast hen zitting nemen en een waarborg zijn, dat de belangen welke op het spel staan voldoende worden vertegenwoordigd.

Indien slechts één van de partijen een van zijn onder-

danen als rechter heeft zitten in de kamer bedoeld in het voorafgaande lid, zal de Voorzitter een anderen rechter verzoeken zijn plaats af te staan aan een rechter verkozen door de andere partij, in overeenstemming met artikel 31.

De technische bijzitters worden in ieder bijzonder geval gekozen, volgens het reglement bedoeld in artikel 30, uit een lijst van „Bijzitters voor arbeidsgeschillen", samengesteld uit namen die ten getale van twee worden voorgesteld door ieder Lid van den Volkenbond en verder uit een gelijk aantal voorgesteld door den Raad van Beheer van het Internationale Arbeidsbureau. De Raad zal als zoodanig voor de helft aanwijzen vertegenwoordigers van werknemers en voor de helft vertegenwoordigers van werkgevers voorkomende op de lijst bedoeld in artikel 412 van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige artikelen van de andere Vredesverdragen.

In zaken betreffende den Arbeid zal het Internationale Arbeidsbureau de bevoegdheid hebben aan het Hof alle noodige inlichtingen te verschaffen en met het oog hierop zal de Directeur van dit Bureau afschrift ontvangen van alle schriftelijke processtukken.

Artikel 27.

In zaken betreffende den doorvoer en het verkeer en in het bijzonder in zaken beoogd in Deel XII (havens, waterwegen, spoorwegen) van het Verdrag van Versailles en de overeenkomstige Deelen van de andere Vredesverdragen zal het Hof op de volgende wijze rechtspreken:

Het Hof zal voor iedere periode van drie jaren een bijzondere kamer instellen bestaande uit vijf rechters, bij de aanwijzing waarvan zooveel mogelijk rekening zal worden gehouden met de voorschriften van artikel 9. Bovendien zullen twee rechters worden aangewezen ter vervanging van een rechter, die verhinderd mocht zijn zitting te nemen. Op verzoek van de partijen zal deze kamer rechtspreken. Bij gebreke van een zoodanig verzoek zal het Hof recht doen met het aantal rechters bepaald in artikel 25. Indien de partijen het wenschen, of indien het Hof afdus beslist, zullen de rechters worden bijgestaan door vier technische bijzitters, die met raadgevende stem naast hen zitting nemen.

Indien slechts één van de partijen een van zijn onderdanen als rechter heeft zitten in de kamer bedoeld in het voorafgaande lid, zal de Voorzitter een anderen rechter ver-

zoeken zijn plaats af te staan aan een rechter verkozen door de andere partij, in overeenstemming met artikel 31.

De technische bijzitters zullen in ieder bijzonder geval worden gekozen volgens het reglement bedoeld in artikel 30, uit een lijst van „Bijzitters voor geschillen inzake doorvoer en verkeer", samengesteld uit namen, die ten getale van twee door ieder Lid van den Volkenbond worden voorgesteld.

Artikel 28.

De bijzondere kamers bedoeld in de artikelen 26 en 27 kunnen, met toestemming van de betrokken partijen, zitting nemen in een andere plaats dan 's Gravenhage.

Artikel 29.

Teneinde een spoedige behandeling van de zaken te bevorderen stelt het Hof ieder jaar een kamer van drie rechters in, die geroepen zal zijn in kort geding recht te spreken, wanneer de partijen het wenschen.

Artikel 30.

Het Hof stelt in een reglement de wijze vast, waarop het zijn bevoegdheden uitoefent. Met name regelt het het kort geding.

Artikel 31.

De rechters van de nationaliteit van ieder der in het geding betrokken partijen behouden het recht zitting te nemen in de zaak, die voor het Hof wordt gebracht.

Indien onder de rechters, die zullen zitting nemen, een rechter is van de nationaliteit van slechts één van de partijen, mag de andere partij een plaatsvervangend rechter aanwijzen, wanneer er zich onder de plaatsvervangende rechters een van zijn nationaliteit bevindt. Indien dit niet het geval is, mag zij een rechter kiezen, bij voorkeur te nemen uit de personen, die overeenkomstig artikel 4 en 5 candidaat zijn gesteld.

Als onder de rechters, die zullen zitting nemen geen enkele rechter is van de nationaliteit van de partijen, mag iedere partij overgaan tot de aanwijzing of tot de keuze van een rechter op de wijze als aangegeven in het voorgaande lid.

Wanneer verschillende partijen een zaak gemeenschappelijk hebben voorgebracht, gelden zij voor de toepassing van de voorafgaande bepalingen slechts als één enkele. In geval van twijfel beslist het Hof.

De rechters aangewezen of gekozen, overeenkomstig lid 2 en 3 van dit artikel, moeten voldoen aan de bepalingen van de artikelen 2, 16, 17, 20, 24 van dit Statuut. Zij spreken recht op voet van gelijkheid met hun ambtgenooten.

Artikel 32.

De rechters ontvangen een jaarlijksche vergoeding, welke zal worden vastgesteld door de Vergadering van den Volkenbond op voorstel van den Raad. Deze vergoeding kan niet worden verminderd gedurende den tijd, waarin de rechter zijn functie vervult.

De Voorzitter ontvangt voor den duur van zijn functie een bijzondere vergoeding, die op dezelfde wijze wordt vastgesteld.

De Vice-Voorzitter, de rechters en de plaatsvervangende rechters ontvangen in de uitoefening van hun functies een vergoeding, die op dezelfde wijze wordt vastgesteld.

Aan de rechters en plaatsvervangende rechters, die niet wonen in de stad, waar de zetel van het Hof is gevestigd, worden de reiskosten, die de vervulling van hun functies medebrengt, terugbetaald.

De vergoedingen te betalen aan de rechters, die aangewezen of gekozen zijn overeenkomstig artikel 31, worden op dezelfde wijze geregeld.

De bezoldiging van den Griffier wordt vastgesteld door den Raad op voorstel van het Hof.

De Vergadering van den Volkenbond zal op voorstel van den Raad een bijzondere regeling aannemen, waarin vastgesteld worden de voorwaarden, waarop aan het personeel van het Hof pensioenen zullen worden toegekend.

Artikel 33.

De kosten van het Hof worden gedragen door den Volkenbond op de wijze als de Vergadering op voorstel van den Raad vaststelt.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Bevoegdheid van het Hof.

Artikel 34.

Alleen Staten of Leden van den Volkenbond zijn bevoegd voor het Hof te verschijnen.

Artikel 35.

Het Hof is toegankelijk voor de Leden van den Volkenbond evenals voor de Staten vermeld in het Aanhangsel van het Volkenbondverdrag.

De voorwaarden, waarop het Hof toegankelijk is voor de andere Staten, worden, onverminderd de bijzondere bepalingen der van kracht zijnde verdragen, vastgesteld door den Raad, maar in geen geval zullen daardoor de partijen in een ongelijke positie voor het Hof mogen komen.

Wanneer een Staat, die niet lid van den Volkenbond is, in een zaak partij is, zal het Hof vaststellen, welk bedrag deze partijen in de kosten van het Hof zal moeten bijdragen.

Artikel 36.

De bevoegdheid van het Hof strekt zich uit over alle zaken, die de partijen daaraan zullen onderwerpen, evenals over alle gevallen, die met name worden genoemd in de van kracht zijnde verdragen en overeenkomsten.

De Leden van den Volkenbond en de Staten vermeld in het Aanhangsel van het Volkenbondverdrag zullen, hetzij bij de onderteekening hetzij bij de bekrachtiging van het Protokol, waaraan dit Statuut is toegevoegd, hetzij later, kunnen verklaren, dat zij van dit oogenblik af rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover ieder ander lid of Staat, die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtspraak van het Hof als verplicht aanvaarden voor alle of eenige van de categorieën van rechtsgeschillen betrekking hebbende op:

a. de uitlegging van een verdrag;

b. ieder punt van internationaal recht;

c. het bestaan van ieder feit, dat, wanneer het werd vastgesteld, zou inhouden de schending van een internationale verbintenis;

d. den aard of den omvang van de vergoeding verschuldigd voor de schending van een internationale verbintenis.

De bovenbedoelde verklaring zal kunnen worden afgelegd onvoorwaardelijk of op voorwaarde van wederkeerigheid ten aanzien van verscheidene of bepaalde leden of Staten, of voor een bepaalden termijn.

In geval van meeningsverschil over de vraag, of het Hof bevoegd is, beslist het Hof.

Artikel 37.

Wanneer een van kracht zijnd verdrag of overeenkomst

een geschil verwijst naar een rechtsprekend college in te stellen door den Volkenbond, zal het Hof als zoodanig optreden.

Artikel 38.

Het Hof past toe:

1º De internationale overeenkomsten, zoowel die van algemeenen als die van bijzonderen aard, welke regelen vaststellen, die uitdrukkelijk door de bij het geschil betrokken Staten zijn erkend;

2º Het internationale gewoonterecht als uiting van een algemeene praktijk die als recht wordt erkend;

3º De algemeene door de beschaafde volken erkende rechtsbeginselen;

4º Onder voorbehoud van de bepaling van artikel 59 de rechterlijke beslissingen en de leerstellingen van de meest bevoegde schrijvers als hulpmiddel ter bepaling van rechtsregelen.

Dit voorschrift maakt geen inbreuk op de bevoegdheid van het Hof, om, als de partijen hiermede instemmen, recht te spreken *ex æquo et bono*.

DERDE HOOFDSTUK.

Procedure.

Artikel 39.

De officieele talen van het Hof zijn Fransch en Engelsch. Als de partijen beide verlangen, dat de geheele procedure zal plaats hebben in het Fransch, zal het vonnis in deze taal worden uitgesproken. Als partijen beide verlangen, dat de geheele procedure zal plaats hebben in het Engelsch, zal het vonnis in deze taal worden uitgesproken.

Bij gebreke van een overeenkomst, waarbij vastgesteld wordt, welke taal gebruikt zal worden, zullen de partijen voor de pleidooien naar verkiezing een van deze beide talen kunnen gebruiken, en het vonnis van het Hof zal zoowel in het Fransch als in het Engelsch worden uitgesproken. In dit geval zal het Hof tegelijkertijd aangeven, welke van deze twee teksten als authentiek zal worden beschouwd.

Het Hof zal op verzoek van de partijen het gebruik van een andere taal dan Fransch of Engelsch kunnen toestaan.

Artikel 40.

De zaken worden naar gelang van de omstandigheden voor

het Hof gebracht hetzij in den vorm van een kennisgeving van het compromis hetzij in den vorm van een rekest gericht tot de Griffie; in beide gevallen moeten het onderwerp van het geschil en de bij het geschil betrokken partijen worden aangegeven.

De Griffie brengt het verzoek onmiddellijk ter kennis van alle betrokkenen.

De Griffie stelt door tusschenkomst van den Secretaris-Generaal eveneens de Leden van den Volkenbond er mede in kennis.

Artikel 41.

Het Hof heeft de bevoegdheid om, indien het van oordeel is, dat de omstandigheden dit vereischen, aan te geven, welke voorloopige maatregelen tot behoud der rechten van ieder der partijen genomen moeten worden.

In afwachting van het definitieve vonnis wordt de aanwijzing dezer maatregelen onmiddellijk ter kennis gebracht van de partijen en van den Raad.

Artikel 42.

De partijen worden vertegenwoordigd door vertegenwoordigers.

Zij kunnen zich voor het Hof doen bijstaan door raadslieden of advocaten.

Artikel 43.

De procedure bestaat uit twee gedeelten: de schriftelijke en de mondelinge.

De schriftelijke procedure omvat het overleggen aan de rechters en aan de tegenpartij van de memoriën, van de contra-memoriën, en eventueel van de replieken, evenals van alle bewijsstukken ter ondersteuning.

Het overleggen geschiedt door de tusschenkomst van de Griffie in de volgorde en binnen de termijnen als door het Hof bepaald.

Ieder stuk, dat door een der partijen wordt overgelegd, moet in gewaarmerkt afschrift ter kennis van de andere partij worden gebracht.

De mondelinge procedure bestaat in het hooren door het Hof van getuigen, deskundigen, vertegenwoordigers, raadslieden en advocaten.

Artikel 44.

Voor het doen van eenige beteekening aan andere personen dan de vertegenwoordigers, raadslieden en advocaten richt het Hof zich rechtstreeks tot de Regeering van den Staat op wiens grondgebied de beteekening effect moet sorteeren.

Dezelfde regel geldt, wanneer men ter plaatse bewijsmiddelen wil vaststellen.

Artikel 45.

De debatten worden geleid door den Voorzitter en bij ontstentenis van deze door den Vice-Voorzitter; in geval van verhindering van den Vice-Voorzitter door den oudste van de aanwezige rechters.

Artikel 46.

De zitting is openbaar, tenzij het Hof anders beslist of tenzij beide partijen vragen, dat geen publiek zal worden toegelaten.

Artikel 47.

Van iedere zitting wordt een proces-verbaal opgemaakt, geteekend door den Griffier en den Voorzitter.

Alleen dit proces-verbaal is authentiek.

Artikel 48.

Het Hof geeft voorschriften voor de regeling van het proces, de vaststelling van de vormen waarin en de termijnen waarbinnen iedere partij haar slotconclusie moet nemen; het Hof neemt alle maatregelen noodig voor de bewijslevering.

Artikel 49.

Het Hof is bevoegd, zelfs voordat eenig debat is begonnen, aan de vertegenwoordigers te vragen een of ander bewijsstuk of inlichting te verschaffen. In geval dit geweigerd wordt, neemt het Hof hiervan akte.

Artikel 50.

Ten allen tijde is het Hof bevoegd een gerechtelijk of deskundig onderzoek op te dragen aan een of ander persoon, lichaam, bureau, commissie of orgaan naar zijn keuze.

Artikel 51.

In den loop van de debatten worden alle wenschelijk geoordeelde vragen gericht tot de getuigen en de deskundigen op de wijze, welke het Hof in het in artikel 30 bedoelde reglement zal bepalen.

Artikel 52.

Wanneer het Hof binnen de door hetzelve vastgestelde termijnen de bewijsstukken en getuigenverklaringen in ontvangst heeft genomen, kan het alle nieuwe getuigenverklaringen en documenten, die een der partijen zonder toestemming van de andere aan het Hof zou willen voorleggen, ter zijde leggen.

Artikel 53.

Wanneer een der partijen niet verschijnt of er zich van onthoudt haar middelen te doen gelden, kan de andere partij het Hof verzoeken haar hare vordering toe te wijzen.

Het Hof moet, alvorens recht te doen, zich er van verzekeren niet alleen dat het bevoegd is ingevolge de bepalingen van de artikelen 36 en 37, maar eveneens dat de vordering feitelijk en rechtens gegrond is.

Artikel 54.

Wanneer de vertegenwoordigers, advocaten en raadslieden onder toezicht van het Hof alle middelen, die zij nuttig achten, hebben doen gelden, verklaart de Voorzitter de debatten voor gesloten.

Het Hof trekt zich daarna in de Raadkamer terug om te beraadslagen.

De beraadslagingen van het Hof zijn en blijven geheim.

Artikel 55.

De beslissingen van het Hof worden genomen bij meerderheid van de aanwezige rechters.

Wanneer de stemmen staken, geeft de stem van den Voorzitter of van hem, die den Voorzitter vervangt, den doorslag.

Artikel 56.

Het vonnis is met redenen omkleed.

Het vonnis vermeldt de namen van de rechters, die er aan hebben deelgenomen.

Artikel 57.

Indien het vonnis in zijn geheel of gedeeltelijk niet de eenstemmige meening van de rechters weergeeft hebben de rechters, die een afwijkende meening huldigen, het recht aan het vonnis een uiteenzetting van hun individueele meening toe te voegen.

Artikel 58.

Het vonnis wordt geteekend door den Voorzitter en door den Griffier. Het wordt in openbare zitting voorgelezen, nadat de vertegenwoordigers behoorlijk hiervan zijn verwittigd.

Artikel 59.

De beslissing van het Hof is slechts verbindend voor de in het geschil betrokken partijen en voor de zaak, waarvoor de beslissing is gegeven.

Artikel 60.

Het vonnis is beslissend en niet vatbaar voor beroep. In geval van meeningsverschil over de beteekenis en de draagwijdte van het vonnis, is het Hof bevoegd, op verzoek van elk der partijen, een uitlegging van het vonnis te geven.

Artikel 61.

Herziening van het vonnis kan eventueel alleen aan het Hof worden gevraagd op grond van de ontdekking van een feit, dat een beslissenden invloed zou kunnen oefenen en dat, voordat het vonnis werd uitgesproken, onbekend was aan het Hof en aan de partij die de herziening vraagt, zonder dat men deze partij van deze onbekendheid een verwijt kan maken.

De herzienings-procedure begint met een uitspraak van het Hof, waarin uitdrukkelijk het bestaan van het nieuwe feit wordt vastgesteld, waarin wordt erkend, dat dit nieuwe feit van dien aard is dat herziening mogelijk is en waarin op grond hiervan de aanvrage ontvankelijk wordt verklaard.

Het Hof kan de toelating van de herzieningsprocedure afhankelijk stellen van de voorafgaande uitvoering van het vonnis.

De aanvrage tot herziening zal moeten geschieden uiterlijk binnen den termijn van zes maanden na de ontdekking van het nieuwe feit.

Geen aanvrage tot herziening zal kunnen worden gedaan na verloop van een termijn van tien jaren na de dagteekening van het vonnis.

Artikel 62.

Wanneer een Staat van oordeel is, dat in een geschil een rechtsbelang voor hem betrokken is, kan hij tot het Hof een verzoek richten om te mogen tusschenbeide komen.

Het Hof beslist over dit verzoek.

Artikel 63.

Wanneer het betreft de interpretatie van een overeenkomst, waaraan andere Staten dan de partijen in het geschil betrokken hebben deelgenomen, stelt de griffie zonder verwijl deze Staten hiermede in kennis.

Ieder van hen heeft het recht in het proces tusschenbeide te komen, en indien hij van deze bevoegdheid gebruik maakt, is de in het vonnis gegeven uitlegging eveneens te zijnen opzichte verbindend.

Artikel 64.

Tenzij het Hof anders beslist, draagt iedere partij haar eigen proceskosten.

VERKLARING

VERKLARING AFGELEGD BIJ DE BEKRACHTIGING VAN HET PROTOCOL.

Au nom du Gouvernement néerlandais, je déclare reconnaître comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, vis-à-vis de tout autre Membre ou Etat acceptant la même obligation, c'est-à-dire à condition de réciprocité, la juridiction de la Cour conformément à l'article 36, paragraphe 2, du Statut de la Cour, pour la durée de cinq années, sur tout différend futur à propos duquel les parties ne sont pas convenues d'avoir recours à un autre mode de règlement pacifique.

MOSSELMANS,

Chargé d'Affaires a. i. des Pays-Bas.

VERTALING.

In naam van de Nederlandsche Regeering verklaar ik als verplicht te erkennen, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, de rechtspraak van het Permanente Hof van Internationale Justitie overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, op voet van wederkeerigheid, voor den tijd van vijf jaar, voor toekomstige geschillen ten aanzien waarvan partijen niet nopens een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen.

MOSSELMANS,

Waarnemend zaakgelastigde van Nederland.